

Listnica. G. S—r. Oprostite, a vendar je tako, da smo se naglas smijali, čitaje Vašo »Ljubljansko meglo«, dasi je sama ob sebi silno tragična, — namreč — povest, ki ste jo krstili takó. Poljane, to staro predmestje ljubljansko, slovi že od nekdanj v študentovskih spominih zaradi svojih lepih gospá in gospodičin, in stari možje vedo pripovedovati, da je bilo videti že od nekdanj v vsakem oknu od »Kramarja« do »Gruma« poleg nageljanov in rožmarina tudi krasnih dekliških lic. Torej je umevno, da je tam nekod bivala tudi Vaša Malka. Toda tacega trinoga, kakor je Vaš Sebastijan Čas, Malčin oče, tacega nimajo Poljane, da bi zarad te »proklete ljubljanske megle«, žrtvoval hčer — in pa poštenega ljubimca, snubca — c. kr. adjunkta! — pomislite, da je to izvrstna »partija« — in da bi ga samega naposled le zaradi te vražje megle mrtvoud zadel! »Ljubljanska megla« je sicer nekova posebnost, kakor tiste temne kadi in tisti vozovi, ki ropočejo od desete ure dalje — časih tudi prej, po dolomitovem tlaku ljubljanskem, in mogoče je, da si je kakov melanholik prav zarad nje prerezal žile, toda neverjetno je, da bi skrben oče — kramar zarad te »proklete megle« c. kr. sodnemu adjunktju odrekel hčerko, da bi zarad te megle ona umrla, stari umrl in naposled še adjunkt umrl. Prosite in molite, da odbor za osuševanje barja isto res osuši, potem tudi ne bode tako megleno na — Poljanah in tacih meglenih povestij ne bo treba pisati

G. Frigidus. Vi pišete doslovno: „Ker so isti dve pesmici takorekoč moji prvenci, blagovolite jih vsaj — obsoditi! Da me ozdravite!“ Prej pa pravite, da nam ji pošiljate v „blagohoten spregled“. Ne, spregledali ne bomo ničesar, najmenj pa slovniške napake Vaše, ampak dobrega zdravja Vam želimo in če za to ne potrebujete nič drugega nego naše obsodbe, potem jo izrekamo — ostro in uničevalno, samo, da Vam — Bog zdravje da!

G. M. G. v D. Uverjeni smo, da vsem svojim čitateljem napravimo veselo urico, če natisnemo Vašo dramatično sliko; toda smijali bi se vsi le na — Vaše stroške. Zatorej bodite hvaležni, da smo vtaknili Vašo „Strašno pokoro“ v svoj neobčutni koš brez dna, in če boste še kedaj stali na straži, potem ne „delajte verzov“, ampak pazite, kedaj prihaja patrolja in neizogibni — inšpekcijski častnik.

G. Kor. Vaša črtica o „vaškem učitelji“ kaže proti prejšnjim hvale vreden napredek in priča, da se skušate osvoboditi one móre, katero smo zadnjič grajali; zrela za tisek pa še ni! Preveč je subjektivna, in premalo originalna. Toda — pogum velja, in Vam ga nečemo dušiti.

Gosp. J. R. v Gr. Spis o „Volapüku“ vzprejeli. Pride v kratkem na vrsto. Dan gudikün e glid ladlik! Denulogö!

G. X. v Y. Dobro. Več porabimo o priliki. Toda ne pozabite, kar smo Vam zadnjič naročali. Vam v korist, nam veselje!

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 glđ. 60 kr., pol leta 2 glđ. 30., četrť leta 1 glđ. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 glđ. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: **Fr. Levec** i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: **Fr. Levec**.
Uredništvo in upravnštvo v *Ljubljani*, v Medijatovi hiši na Dunajski cesti, 15.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.